

ה"ט 16968/04/16 - אילי קמוע,כלייר ח'יל קמוע נגד אחמד אבו סעיד,סמירה אבו סעיד

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 16968-04-16 קמוע ואח' נ' אבו סעיד ואח'
תיק חיצוני: תיק מוצגים
בפני כב' השופט יוסף סוהיל - סגן נשיא
מבקשים
1.אילי קמוע
2.כלייר ח'יל קמוע
נגד
משיבים
1.אחמד אבו סעיד
2.סמירה אבו סעיד

פסק דין

1. ענייננו בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת.
בדיון מ - 10/4/16, ניתן צו במעמד צד אחד, ובתאריך 17/4/16 התקיים דיון במעמד הצדדים.
בפתח הדיון הגיעו הצדדים להסדר דיוני, לפיו מוותרים הם על עדות וחקירת בעלי הדין, ומסכימים שיינתן פסק דין על בסיס כתבי הטענות, על צרופיהם, חומר המדיה שהוגש מטעם המבקשים, וחומר המדיה שיוגש מטעם המשיבים.
ואכן, מלבד תמונות וסרטון שהוגש על ידי המבקשים, הוגשו (ישירות לאולם בית המשפט) על ידי שליח מטעם המשיבים, סרטון (הקלטה) מטעם המשיבים.
2. מדובר בשכנים המתגוררים בשתי דירות צמודות אחת לשנייה, צמודות קרקע, בנצרת עלית, (רחוב תבור 71/3 ו 71/4). מוביל אל שני הבתים שביל צר, המיועד להולכי רגל. ובסופו, פונים ימינה לכיוון הכניסה לדירת המבקשים, ושמאלה לכיוון הכניסה לדירת המשיבים. השביל משרת שתי דירות אלו בלבד.
כפי שנראה בתמונות, מצד ימין של השביל, בכיוון הכניסה, גינה קטנה, שנמצאת בחזית הכניסה לדירת המבקשים, ומצד שמאל של השביל חצר פתוחה של המשיבים.
במועד כלשהוא בעבר חסמו המשיבים את השביל ואף התקינו שער ברזל בקצהו מצד הכביש, ולאחרונה חויבו, במסגרת הליך משפטי, (בפני המפקח על רישום מקרקעין בנצרת), להסיר את החסימה, תוך שנקבע, כי השביל משמש את שתי הדירות.

ככל הנראה, שעל רקע זה החלו ההתנכלויות מצד המשיבים כלפי המבקשים, כנטען.

3. נטען בבקשה, כי בתאריכים שונים, לאחרונה, החלו המשיבים לשפוך מים מלוכלכים בחצר ביתם של המבקשים, ולזרוק לכלוך וביצים, החלו מקללים ומגדפים ויורקים לעברם. ועוד, לאור חיובם להתיר מעבר המבקשים בשביל, הסירו המשיבים אף את הגדר של השביל מצד גינת המבקשים, אך לא הסירו את שער הברזל.

4. בתשובתם לבקשה שהוגשה בכתב לקראת הדיון, הכחישו המשיבים טענות המבקשים והוסיפו, כי הם פעלו בהתאם לפסק הדין של המפקח, אשר הורה להם להסיר את הגדרות שהציבו לאורך השביל.

עוד טענו המשיבים, כי לפי קביעת המפקח, לא רק השביל הוא חלק מהרכוש המשותף, אלא גם הגינה מצד המבקשים.

לטענתם, המבקש מס' 1 הוא זה שירק לעבר המשיבה מס' 2, ביציאתו מביתו וכינה אותה "חזירה", ואילו התמונות והסרטונים שהמבקשים צילמו, אינם אלא מעשה ידיהם, ומכוונים להציג את המשיבים באור שלילי, כדי לבסס הגנתם.

דין והכרעה

5. טיעוני ב"כ הצדדים בדיון לפניי היו, בעיקרם, חזרה על טענות הצדדים, תוך שכל צד מדגיש את תרומתו השלילית של האחר למתח ביחסי שתי המשפחות, ומנקה עצמו מכל רבב.

שני הצדדים הביעו משאלת לב לחיות בשקט ובשלווה.

צפיתי בסרטונים שהוגשו. בסרטון שהוגש מטעם המבקשים, כמו גם התמונות, אכן ניתן להתרשם ממקרים של השלכת לכלוך וביצים לעבר חזית דירת המבקשים. אם כי, לא ניתן לקבוע על ידי מי הושלכו. כן ניתן לראות שניים-שלושה ילדים, כנראה ממשפחת המשיבים, שנכנסו לתחום הגינה והחצר שבחזית דירת המבקשים; ועוד אירועים של ויכוחים קולניים בין הצדדים.

מהסרטון שהוגש מטעם המשיבים, ניתן לראות אדם, שהוא ככל הנראה אותו אח של המבקש מס' 1, שלפי גרסת המשיבים קילל וצעק לעברם בהיותם יושבים בחצר ביתם. באם זהו האח או המבקש מס' 1, ניתן היה להתרשם כי הוא זה שפונה אל המשיבים שישבו אותה עת בחצרם, ובעקבות כל התפתח ויכוח קולני ואף צעקות והאשמות הדדיות. אמנם, אין לדעת איזה אירועים קדמו לסצנה הזו, אך ניתן להתרשם כי בין הנצים יחסי שכנות מתוחים ו"נפיצים".

ניתן גם להתרשם, כי אותו איש, מטעם המבקשים, ממשיך להתנצח עם המשיבים, מתריס ואינו מרפה, אינו עוזב את המקום, ובשלב מסוים מתרחק, אך שב וממשיך בהתנצחות הקולנית עם המשיבים.

6. ייאמר עוד, כי לא מצאתי בפסק המפקח, כטענת המשיבים קביעה שלא רק השביל, אלא גם הגינה שמצד דירת המבקשים, היא חלק מהרכוש המשותף. כך או אחרת, הכרעה בבקשה למניעת הטרדה מאיימת אינה מכריעה בזכויות קנייניות כלשהן, אם כי הן נלקחות בחשבון. כמו החצר והגינה מצד ימין של השביל, שבשימוש המבקשים, קיימת גם חצר מצד שמאל של השביל, שהיום בשימוש המשיבים, ומן הראוי לשמר, לשני הצדדים, שימוש ייחודי, כל אחד בחצר שקרובה וצמודה אליו, על רקע המתח ביחסים שבין שתי המשפחות.

7. **סיכום של דבר**, ולאחר ששוכנעתי כי שני הצדדים, מי יותר, (המשיבים), ומי פחות, (המבקשים), מטרידים ופוגעים במנוחתם ובשלוות חייהם של הצד שכנגד, הגעתי לכלל מסקנה שמן הראוי ליתן צו **הדדי** למניעת הטרדה מאיימת.

כפי שהמשיבים אישרו, וכפי שניתן להתרשם מהסרטונים בהם צפיתי, שער הברזל שבקצה השביל אינה נעולה ומאפשרת מעבר חופשי לשני הצדדים. משכך, איני רואה לחייב את המשיבים להסיר את השער, ובלבד שלא תינעל.

8. על-כן, ניתן בזאת צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת, האוסר על מי מהצדדים להטריד את הצד שכנגד, או לפגוע בפרטיותו, או לבלוש אחר תנועותיו וצעדיו, או ליצור אתו קשר אם במישרין ואם בעקיפין, או לאיים או לתקוף את הצד האחר.

כן נאסר בזאת על המשיבים לעשות שימוש בחצר ובגינה שבצד הימני של השביל בכיוון הכניסה, היינו שמצד דירת המבקשים.

הואיל והשביל משמש את שני הצדדים, יימנעו שני הצדדים, מליצור כל קשר, או מלקלל, או מלעמוד בדרכו של האחר בלכתו ובבואו בשביל.

כל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תמציא לצדדים.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ו, 21 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.